

۲۰۲۱/۰۱/۲۲

اختر محمد یوسفی

قریشی وزیر خارجه پاکستان یا سخنگوی طالبان؟

« شاه محمود قریشی، وزیر خارجه پاکستان از جو بایدن رئیس جمهوری جدید آمریکا خواسته تا روند صلح افغانستان و خروج نیروهای آمریکایی از این کشور را پیگیری کند. قریشی در مصاحبه با شبکه تلویزیونی الجزیره گفته کشورش به تعامل بیشتر با دولت جدید در واشنگتن امیدوار است. او گفته: "من فکر می‌کنم آنها [دولت بایدن] باید درک کنند که در افغانستان فرصتی وجود دارد و روندی را که راه افتیده باید حفظ کنند و آن را به عقب برنگردانند." او افزود: "این روند باید به پیش برود، زیرا بعد از مدتها، ما در مسیر درست حرکت کرده‌ایم." »

بی شرمی، و دروغگویی یکسان تمامی سیاستبازان رهبری ملکی و نظامی پاکستانی در مورد تداوم جنگ های خونین با ویرانی بیساقه بدتر از ویرانهایی جنگ هیتلر در جنگ دوم جهانی در افغانستان، توسط گوریلیان ادمکش افراطی اجیر پاکستانی در طی بیش از چهل سال

، خاصاً در دو دهه اخیر با حضور قوای نظامی ایالات متحده امریکا و ناتو در افغانستان صورت گرفته معلوم است، باعث قتل صدها هزار افغان بیگناه ملکی و نظامی بشمول کشتن هزاران تن عساکر قوای نظامی ایالات متحده امریکا و ناتو شده است، برای تمام مردمان و سیاستمداران جهان بخصوص سیاستمداران ایالات متحده امریکا و مردم آن چیزی جدید نیست.

آقای قریشی به آن مرغ دزد بیشرم میماند، که دم مرغ دزدی شده در زیر بغلش نمایان است، مگر دزد چوتار بازم قواره حق بجانب را بخود گرفته است، فریاد می کشد، که او مرغ را دزدی نکرده است. دزدی های و دروغگویی سیاستبازان رهبران ملکی و نظامی پاکستانی بیرقی است. اگر پاکستانیها راستی چیزی را دزدی نکرده اند، پس چرا شاه محمود قریشی و زمامداران ملکی و نظامی پاکستانی و اجیر افغان ایشان آب را نادیده، موزه های خود را از پا کشیده است.

وزیر جدید در وزارت خارجه ایالات متحده امریکا در استماعیه جلسه کانگریس امریکا بتاريخ (۱۹) جنوری (۲۰۲۱) میلادی بصراحت اعلان نموده است که "توافقتانه" را که دیپلوماتهای ایالات متحده امریکا با طالبان در (۲۹) ماه فبروری سال (۲۰۲۰) میلادی در دوحه امضا نموده است، مجدداً بررسی می کنیم.

اعلان وزیر خارجه جدید ایالات متحده امریکا، پاکستان و شرکای غارتگر افغان ایشان مانند عبدالله عبدالله بشمول رهبران دفتر قطر طالبان در دوحه قطر را دست و پاچه نموده است. شاه محمود قریشی وزیر خارجه پاکستان با بسیار وارخطایی پیشداوریهای هدایت گونه را در اظهارات خویش در مورد مذاکرات "صلح" برای افغانستان را در برابر حکومت جدید ایالات متحده امریکا تحت رهبری رئیس جمهور جو بایدن توصیف نموده است، که این تلاش های مذبوهانه نشاندهنده آنست، تسلیم جادویی و توطیه های خاینانه را که نظامیان پاکستانی و حکومت ملکی عمران خان با اجیران افغان شان علیه مردم افغانستان دوسال قبل با اداره داندل ترمپ رئیس جمهور مخلوع امریکا و دیپلوماتهای امریکایی بنام مذاکرات

"صلح" با طالبان مهندسی نموده و به پیش می برند، اکنون این طومار فریب مردم ایالات متحده امریکا و افغانستان که برای تداوم جنگ و خونریزی پلانگذاری شده بود متزلزل گردیده است.

"توافقتنامه" ناقص را که ایالات متحده امریکا با طالبان امضا نموده است، جنگ و خونریزی را در افغانستان بیشتر از پیش شدت بخشیده است. اهداف شوم پاکستان و ایران در خونریزی و بی ثباتی در قبال افغانستان روشن است.

اولاً پاکستانیها باید حدود صلاحیت خود را در برابر ایالات متحده امریکا و اداره جدید جو بایدن در ایالات متحده امریکا درست بشناسد. پاکستان و اجیران افغان ایشان از مشوره های احمقانه هدایتگونه خویش در مورد افغانستان "صلح" به رهبران اداره جدید ایالات متحده امریکا پرهیز کند. پاکستانیها میخواهند که باز هم با هزاران هیله و نیرنگ انسانهای وحشی که در مدارس "مذهبی" پاکستان بنام طالب شستوشویی مغزی نموده اند، در افغانستان بقدرت سیاسی برسند.

علل مشکلات عمده پنج دهه جنگ و عدم برقراری صلح و ثبات در افغانستان توسط پاکستان و ایران است. پاکستان و ایران هیچ وقت فرصتی مناسب صلح را در افغانستان بجز شدت خونریزی و قتلهای هدفمند چیزی دیگری را در پیش روی خویش ندارد. بیش از چهل سال جنگ پاکستان و ایران در مسیر ویرانی و نابودی افغانستان قدم گذاشته است.

پاکستان و ایران در تاکتیکهای جدید خویش باز هم با بیشرمی همان ستراتیژی جنگ و خونریزی هولناک خود را با ویرانی و تباهی در افغانستان بدون وقفه ادامه میدهد. همه میدانند که اداره دونالد ترامپ رئیس جمهور مخلوع ایالات متحده امریکا و عده از دیپلماتهای امریکایی امضای "توافقتنامه" دوحه

را با طالبان در روز (۲۹) سال (۲۰۲۰) میلادی برای خروج تشدید قوای نظامی ایالات متحده امریکا از افغانستان بحیث یک دستاویز امضا نموده است. اداره رئیس جمهور ترمپ قبل از تأمین صلح و ثبات در افغانستان یک اقدام غیر مسؤانه را انجام داد.

تمام نظامیان با تجربه جنگی امریکایی، متحدین ناتو امریکا و مردم افغانستان همه و همه جهان با خروج تشدید قوای نظامی ایالات متحده امریکا از افغانستان مخالفت کردند. مگر با وجود همه این مخالفتها و خطرات عینی بعدی که ناشی از خروج غیرمسؤانه قوای نظامی ایالات متحده امریکا از افغانستان برای ایالات متحده امریکا و متحدین ناتو بوجود می آید، باز هم اداره دونالد ترامپ قوای نظامی ایالات متحده امریکا را بدون تأمین صلح از افغانستان خارج ساختند.

متخصصین نظامی و تحلیلگران سیاسی جنگ با این عقده اند که قوای محدود نظامی باقمانده (۲۵۰۰) نفری ایالات متحده امریکا در افغانستان برای جنگ دهشت افگنی طالبان و القاعده که از حمایت پاکستان و ایران در جنگ در افغانستان برخوردار هستند، کافی شمرده نمی شود.

تروریستان بین المللی القاعده، طالبان پاکستانی و سایر دهشت افگنان بیرونی دوشادوش طالبان در افغانستان علیه مردم بی دفاع افغانستان می جنگند. جنگ، فقر، غارت و بیعدالتی در افغانستان به اوج خود رسیده است. بیش از نصف قوای امنیتی در افغانستان که در صفوف اردو ملی و پولیس ملی افغانستان وظیفه دارند، مصارف شان از طرف جامعه جهانی پرداخته می شود، در صفوف اردو ملی و پولیس ملی افغانستان وظیفه اجرا نمی کنند و برای امنیت زمامداران "دولت" فاسد و رهبران تنظیمهای "جهادی" در افغانستان است.

دولت فاسد غارتگران و رهبران تنظیمهای "جهادی" که حاکمیت "دولتی" در افغانستان را بدست خویش دارند، از تمامیت ارضی، حقوق و نوامیس ملی مردم مظلوم افغانستان و زندگی اتباع کشور دفاع نمی کند.

پای.

[برای مطالب دیگر محمد اختر یوسفی، بر روی عکس کلیک کنید](#)